

Enighed om, at de nævnte Bestemmelser teoretisk set betegne en naturlig For-
dring, da en fuldt fyldestgørende Kontrol
med indført Kød, naar dette ikke er god-
kendt paa statskontrollerede Slagterier,
kun derigennem kan naas, saaledes har
man ogsaa ment at kunne bortse fra de
Betæneligheder, der ved første Øjekast
kunde opstaa lige over for Foranstalt-
ningens praktiske Gennemførelse. Hvad
særlig angaar Bestemmelsen om, at de
vigtigere Organer skulle medfølge i deres
naturlige Forbindelse, da skal man nem-
lig gøre opmærksom paa, at der herved
ikke er Tale om en ny og her i Landet
ukendt Foranstaltning, idet de fleste Sund-
hedsvedtægter (eller Tillægene til disse)
af nyere Dato indeholde Bestemmelser i
denne Retning, jfr. saaledes Sundheds-
vedtægterne for Aalborg, Aarhus, Ebel-
toft, Fredericia, Hobro, Kolding, Lemvig,
Løgstør, Nakskov, Nyborg, Nykøbing paa
Falster, Nysted, Randers, Roskilde, Saks-
købing, Skanderborg, Slagelse, Stege, Vi-
borg, der alle kræve „vedhængende Or-
ganer“, ligesom det overhovedet for den
længt overvejende Del af de Købstæder,
der have Kødkontrol, gælder, at Organerne
i ethvert Tilfælde skulle være tilstede ved
Undersøgelsen.

Saa vidt Kommissionen bekendt har
der nu ikke i væsentlig Grad været for-
bundet Ulemper — særlig ikke nogen
følelig Fordyrelse af Næringsmidlet —
med Gennemførelsen af de omhandlede
Bestemmelser, og navnlig kan dette med
Bestemthed hævdes for Aarhus' Vedkom-
mende, hvis Kødkontrol maa fremhæves
som i det hele særdeles velordnet.

En Undtagelse har man dog — som
det af Paragrafens sidste Punktum vil
ses — fundet det rigtigst at opstille med
Hensyn til Indførsel af Svin til Køben-
havn og tilgrænsende Kommuner.
Den Betragtning lader sig nemlig for-
mentlig ikke afvise — jfr. dog den kø-
benhavnske Sundhedskommissions under

12. April 1898 afgivne Betænkning ved-
rørende Kødkontrollen i København (se
Bilag Nr. 11) —, at Bestemmelser som
de ovenfor anførte for Københavns Ved-
kommende kunne faa en forud uover-
skuelig Indflydelse paa Byens Forsyning
med slagtede Svin og kunne komme til
at gribe stærkt ind i Landbrugets Er-
hvervsforhold, idet der for København
gælder det ganske særlige Forhold, at
Svineslagtning til Byens Forbrug fra
gammel Tid af slet ikke har fundet
Sted i selve Byen. Dette Forhold har
ført til, at Landbefolkningen i vide Om-
kredse paa Sjælland har indrettet sig paa
at forsyne Byen med Svinekød, hvilket
da er sket under den Form, at den selv
har slagtet Svinene, holdt visse Dele af
dem tilbage til Hjemmeforbruget og ført
Resten af dem til København enten selv
eller gennem Kommissionærer. Opret-
telsen af Andelsslagterier har ikke be-
virket nogen synderlig Forandring i disse
Forhold. Der indføres aarlig 150,000 à
200,000 Svin til København.*) Mellem
 $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ heraf kommer fra Andels-
slagterierne.

Allerede Bestemmelsen om, at Svin
kun maatte indføres i halve Kroppe, skal
have grebet forstyrrende ind i disse For-
hold og i sin Tid givet Anledning til
mange Klager. Vil man nu opstille For-
dringen om Kontrolforanstaltninger som
de i Instruksens §§ 12 og 13 omhand-
lede, kan man ikke bortse fra den Mu-
lighed, at dette vilde hidføre en ind-
gribende Forandring i de bestaaende For-
hold, dels fordi det — saaledes som Trans-
porten foregaar — muligvis kunde vise sig
forbundet med større Vanskelighed at
føre Kroppene herind med de ovennævnte
Organer vedhængende, dels fordi For-

*) 1893	140,000
1894	155,000
1895	180,000
1896	189,000
1897	166,500